

om Aaret. For den Gage maatte han nok kunne besørge et ret betydeligt Antal Forretninger. Der er ikke det mindste i Vejen for, at de Forretninger i Jurisdiktionen, som ere Fogedforretninger og Notarialforretninger, kunne udfyldes fra Byfogedembedet og lægges over til den ny Straffedommer. Saa bliver Byfogden ganske vist ikke mere Foged. Men det er kun et Navn, man vilde jo saa kunne kalde ham Bydommer. Han vilde foruden at være Dommer i civile Sager, af hvilke der i Aarhus i de sidste 5 Aar gennemsnitlig har været 458, og hvoraf han i alt Fald kun faar 400 at paadømme, være Politimester. Som Politimester har han et meget stort Antal ret besværlige, kommunale Forretninger, idet Politimesteren er sødt Medlem af Bygnings-, Sundheds- og jeg tror Brandkommissionen. Derimod vil det vist paa ingen Maade overanstrengende den ny Embedsmand, om disse Foged- og Notarialforretninger bleve henlagte under ham. I Bemærkningerne til Lovforslaget er der henpeget paa, at man har tilstræbt en lignende Ordning i Aarhus som den, man har faaet paa Frederiksberg ved Loven af 1888. Men man har allerede, paa Grund af Forholdenes Tvang fraveget den, idet man har tillagt den ny Straffedommer i Aarhus eventuelt Stillingen som Formand i Søretten og givet ham nogle af Fogedforretningerne i de kriminelle Sager, idet han skal ekskverere de Domme og Forlig, som angaa Straf, og for saa vidt de angaa Sagens Omkostninger, derimod ikke for saa vidt de angaa Erstatning. Jeg kan ikke se, hvorfor man ikke kan rive sig ganske løs fra Ordningen paa Frederiksberg, som jo ikke kan være noget Brædedens for, hvorledes man bør ordne Forholdene i Aarhus, og gaa til det, som jeg anser for den mest hensigtsmæssige Ordning: at give Straffedommeren foruden de Sager, man allerede har tillagt ham, alle Foged- og Notarialforretninger. Jeg tror, at man derved vil naa en passende Fordeling af Forretningerne, saaledes at begge Embedsmænd faa tilstrækkeligt at bestille, men dog alligevel ikke behøve at blive overanstrengte.

End Svend Høgsbro: At der ikke her i Tinget er nogen sænderlig stor Begejstring for Oprettelsen af ny Embeder, er jo en gammel bekendt Ting, og det vil ikke kunne undre nogen, at denne Mangel paa Begejstring fremdeles er til Stede her i Tinget, saa meget mere som man yderst sjældent eller aldrig ser Forslag fremkomme om Nedlægelse af Embeder. Det maa dog vistnok erkendes, at der gives Embeder her i Landet,

som ikke behøve at være til, og hvis Forretninger nok kunne bestrides af Embedsmænd i andre dermed ligestillede Embeder. Jeg nævner som Eksempel et lille Embede som Virkedommerembedet paa Jansø. Saa vidt jeg ved, har der her i Tinget for været Tale om, at det vilde være naturligt, da man oprettede det ny Embede i Esbjerg, at henlægge det paa Jansø dertil. Smidlertid skal jeg ikke komme videre ind derpaa, jeg nævner det blot som Eksempel. Jeg mener, at der her var et Tilfælde, hvor der kunde have fundet en Sammensmeltning af Embeder Sted og derved en Besparelse, der kunde gøre Tinget her mere villigt til Oprettelsen af ny Embeder andesteds, hvor der var en særlig Trang. Hvad der ogsaa kunde gøre en tilbøjelig til at tage lidt varlig paa et Forslag som dette, er det Hensyn, der er nævnt af begge de foregaaende Talere, Hensynet til, at der forestaar en Retsreform, som vi alle ønske maa komme saa snart som muligt, hvorved dette Embede, hvis det bliver oprettet, maaste vil blive at forandre. Den ærede første Taler betegnede jo ogsaa denne Embedsforandring som en kun midlertidig Foranstaltning. Smidlertid skal jeg erkende, at man ikke paa Forhaand bør stille sig absolut afvisende, naar det virkelig kunde paavises, at der var en uomgængelig Fornødenhed for at gaa til noget som det, der her er Tale om, stønt jeg af de Grunde, som jeg nævnte, vil være betænkelig derved. Der er nu her fremlagt for os en Statistik, som skulde begrunde Oprettelsen af dette ny Embede, og jeg skal ikke nægte, at det ogsaa forekommer mig, at alt, hvad der her er nævnt, er for meget for een Embedsmand. Smidlertid maa man jo ikke være blind for, dels altsaa at det kun er en midlertidig Ulempe, idet vi haabe, at Retsreformen snart skal komme, dels at ikke alle de Forretninger, her ere nævnte, for Tiden ere henlagte til den Embedsmand, hvis Embede der er Tale om at dele — Auktions- og Vicitationsforretningerne samt Behandlingen af Fallitboer og Dødsboer henhøre jo, hvis jeg ikke tager fejl, under Borgmesterembedet. Men dertil kommer en anden Mærkelighed, som jeg vil paapege ved denne Statistik, og det er den Gjendommelighed, at det sidste Aar 1894 ingenlunde viser en særlig stærk Forøgelse af Forretningernes Antal. Dvertimod viser det sig, at med Hensyn til fire af de Rubrikker, hvori Sagerne ere delte, er det Aar det laveste af de 5 sidste, med Hensyn til 6 er det det næstlaveste, i eet Tilfælde er det lige saa lavt som i et tidligere Aar, i tre Tilfælde er det i Midten og kun i eet Tilfælde, nem-